పెళ్ళి

శివల జగన్నాథరావు

బారులైట్ల కాంతులో ధగధగ వెలిగిపోతూ, పట్టపగలులా వుంది పెళ్లి పందిరి. పందిరి వేసిన పచ్చి తాటాకుల వాసనా, సెంట్లూ, లవెండర్లూ, కర్పూరం, అగరొత్తులూ తదితర పరిమళ ద్రవ్యాలతో ఆ స్థలం ఘుమఘుమ లాడుతోంది. పట్టుబట్టల మెరుపులూ, సిల్కుచీరెల గరగరలూ, నైలాన్, టెరిలిన్ శారీల సోయగాలూ, ఒక వైపూ, టెరిలిన్ షర్ట్లూ, ప్యాంట్లూ, పంచెలూ, లాల్చీలూ మరో వైపూ తమ అలంకారాల్ని, ఆడంబరాల్ని ప్రదర్శించుకొంటూ హడావిడిగా తిరుగుతున్నాయి. ఊదారంగు చీరెలో అందంగా శరీరాన్ని బంధించి, ఖరీదైన మెడలో [illegible] వేసి నగల్తో కప్పుకుని, [illegible] ఒక ప్రక్కిరి బిక్కిరగచూ, [illegible] లో ఆపసోపాలు పడుతున్నారు కొంద[illegible] పిక్కలు వాకిట్లో గిరాకీల సందడి... ఆ తరవాత సన్నాయి మేళం [illegible]... అక్షింతలు... పరాచికాలు... పేరంటాలు... [illegible] రాగాలు... పురోహితుడి కంచు కంఠం [illegible] [illegible] లు కలగలుపుగా [illegible] సందడి, [illegible] కాని, ఏదోవిధమైన వుత్తేజాన్ని కలగ జేస్తోంది. పీటమీద పెళ్లికొడుకు కాబు కన్నుల్తో అగ్నిహోత్రం పొగకి ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ పురోహితుడు చెప్పింది చేస్తున్నాడు. తన చుట్టూ వున్న అమ్మాయిల్తోపాటు సామ్రాజ్యం మెడ సారించి పెళ్లికొడుకుని కుతూహలంగా చూస్తోంది.

'ఎంతందం!' అనుకుంది. స్నేహితురాల్ని తలుచుకొని, 'ఎంతదృష్టం దానిది!' అనుకుంది.

విజయని పీటలమీదికి తీసుకువచ్చి కూర్చోపెట్టారు పచ్చని ఒళ్ళూ, పిరుదుల్ని దాటిన నల్లని తాచులాంటి జడా, విశాలమైన కనుదోయి, సన్నని నాసికా, చిన్నమూతీ...లక్షణమైన అందం విజయది. పెళ్లికూతురి అలంకరణతో విజయ అందానికి మరికొంచెం మెరుగు వచ్చింది.

పూలతో కుట్టిన జడభారం కొంతా, వయసు ధర్మపు సిగ్గు ఇంకొంతా అవగా చూపుల్ని భూమిలోకి గుచ్చేసి కూచుంది విజయ. అక్కడున్న అనేకమందితోబాటు సామ్రాజ్యం 'చక్కని జంట' అనుకుంది. 'అంత చక్కటిది గనకనే దానికింత లక్షణమైన మొగుడు దొరికాడు!' మనసు ఈర్ష్యతో కుతకుత వుడికింది. నిట్టూర్పు దీర్ఘంగా వెలువడింది. ఒళ్లంతా చికాగ్గా అయింది. పెళ్లికొడుకు విజయ మెళ్లో మాంగల్యం కట్టాడు. తరవాత పోటీలు పడి సట్టిద్దరూ తలంబ్రాలు పోసుకున్నారు. పందిట్లో కొందరు వెళ్లిపోతున్నారు. సామ్రాజ్యం విజయ తల్లి దగ్గరికి వెళ్లి, వెళ్లిపోతున్నట్టు చెప్పింది. ఆవిడెంత బతిమాలి వుండమన్నా వుండక వచ్చేసింది.

'ఇంత రాత్రివేళ వచ్చేశావేం? తెల్లారే వరకు తంతు బోలెడు వుందికద. వుండక పోయావా?' అంది మాణిక్యం.

తల్లికేం జవాబు చెప్పక బట్టలు మార్చుకుని పక్కమీద ఒరిగింది సామ్రాజ్యం. నిద్ర పట్టలేదు. కళ్లు మూసుకుంటే విజయ పెళ్లి హడావుడే దర్శనమిస్తోంది! మహారణ్యంలా వున్న మనసులో ఏ మూలనో కార్చిచ్చు రగుల్కొంది. 'సెగలు, పొగలు చెలరేగి అది తననే దహించి వేయదుగద!' భయపడింది సామ్రాజ్యం. ఆలోచనల్ని బలవంతాన్నెటు మళ్లించినా పరితాపమే మిగిలేది.

'ఇంక చదవనంటున్నావు కద......

ఏం చేస్తానే, సామ్రాజ్యం!'

పి. యు. సి. అయినాక స్నేహితు రాళ్లంతా ఒకరింట్లో సమావేశమయి ఆ తరవాత ఎవరెవరేం చేస్తారో ఆవేళ ముచ్చటించుకొంటున్నారు. నళిని, సావిత్రి, కమల బియ్యేస్సీ చదువుతారట. ఉష ఉద్యోగం చేస్తుందిట. పద్మకుమారి పైవ్రైవేట్‌గా, షార్టుహేండూ నేర్చుకొంటానంది. మరో ఇద్దరు బియ్యే చదివితే చదువుకోవచ్చు. లేకపోతే లేదని నాన్నారు. వాళ్ళకి పెళ్లిళ్ళకి కాలు కుదిరే వున్నాయిట! విజయా చదువనంది. పెళ్లిచేస్తున్నార్ట వాళ్ళ వాళ్లు! సామ్రాజ్యం పి. యు. సి. పాసవటమే గగనమయింది. చదువులో శ్రద్ధా, ఓపికా కూడ అంతగా లేవు ఆమెకి.

'ఏమే పులకవు పలకవు, తరవాతేం చేస్తావంటే?' ఉష గద్దించింది.

'ఏం చేస్తుందే దొరికితే వుద్యోగం లేక పోతే పెళ్లి' అని కన్నుకొట్టింది కమల.

'ఆ...ఆ ముచ్చట ఒక్కటే తక్కువయింది కోతిముఖానికి' సామ్రాజ్యం సణిగింది.

'ఏ ముచ్చటే? వుద్యోగమా? పెళ్ళా?' ముగ్గురు ఒకే గొంతుతో అడిగారు.

తక్కినవాళ్లు పైటకొనలు వుండలు చుట్టి నోళ్లలో కుక్కేసుకున్నారు. కాస్సేపు నవ్వులు...సామ్రాజ్యం కళ్లలో నీళ్లు గిర్రున తిరిగాయి. వాణికేపెదాలో ఎర్రబడ్డ ముఖంతో గభాల్న లేచి వచ్చేసిందక్కడ్నించి. 'ఎంత పొగరు! ఎంత గర్వం! వీళ్లే చక్కనైన వాళ్లని! ఎన్నాళ్లు వుండిపోతుందీ చక్కదనం! వయసు పైబడేదాకనే కదా... ఈలోపున ఏరోగమో, రొస్టో వస్తే? ఏ ప్రమాదమో జరిగితే?...

సామ్రాజ్యం మనసు ఈర్ష్యతో, ద్వేషంతో, రోషంతో గంటుల్లు గంటుల్లు పడి సౌమ్యతనీ, సంస్కారాన్నీ కోల్పోతోంది. మెత్తని, నున్నని రహదారిలో ముళ్ళమొక్కలు మొలిచాయి.

'అమ్మాయ్, ఆ కళ్లేమిటే ఎర్రగా, ఉబ్బి న్నాయి?' మాణిక్యం కూతురి వాలకం చూచి కళవెళ పడింది.

'ఏంలేదు, చీమకుట్టింది' ముఖంతిప్పి బాత్రూంలోకి పారిపోయిన కూతుర్ని చూచి ఆవిడ నిట్టూర్చింది.

అన్నం వడ్డిస్తూ '...కాలేజీకి తెరుస్తారట కదమ్మా, పైవారం?' అని అడిగిన తల్లినుండి చూపుల్ని కంచంలోకి తిప్పింది సామ్రాజ్యం. తననింకా చదివించాలని తల్లి తాపత్రయం!

'నేను చదువనమ్మా' చెప్పేసింది.

కళ్ళు విప్పార్చి చూసింది మాణిక్యం కూతుర్ని. ఆవిడ మనసు బరువెక్కింది. 'అది ఇంక చదవదు. దానికి పెళ్లి మీదకి మనసుపోయింది. ఈబాధ్యత తన మీద పెట్టి ఆ మహారాజు పోయారు భర్త జ్ఞాపకం వస్తే, మూసిన కళ్లవెనుక జ్ఞాపకాలనీడలు కదిలేయి. సామ్రాజ్యం ఎస్సెల్సీ చదూతున్న రోజుల్లో, రోడ్డుమీద బస్సు ప్రమాదం జరిగి, హాస్పటల్లో చేర్చేరు అతన్ని. స్పృహ వచ్చేక ఇరవయి నాలుగ్గంటలకంటె ఎక్కువ సేపు బతకలేదు. చనిపోయేముందు—

'అమ్మాయి ఎస్సెల్సీ పాసయ్యాక, ఇంకా చదివిస్తానంటే చదివించు. నేను పనిచేసిన కంపెనీవారు ప్రావిడెంటుఫండు ఇస్తారు. పెళ్లికైనా, చదువుకైనా ఆడబ్బు అవసరవౌతుంది.'

ఈరెండుమాటలూ చెప్పి అతను కన్ను మూశారు.

ప్రావిడెంటుఫండువచ్చింది. సామ్రాజ్యం పి.యు సి. వరకు చదువయిందనిపించింది. 'ఇంక పెళ్లి ప్రయత్నాలారంభించాలి' అనుకుంది మాణిక్యం. అన్నగార్ని ఉత్తరం రాసి రప్పించింది. శేషాద్రి చెల్లెలు చెప్పిన కబురువిని ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టాడు.

'నాలుగైదువేలు ఇస్తే మటుకు... దీనికి సంబంధం కుదరటం కష్టమేనే' అన్నాడు.

పక్కగదిలోంచి చెవులు రిక్కించుకు వింటున్న సామ్రాజ్యం హతాశురాలయింది. తల్లి అంటోంది: 'అంతకంటె ఎక్కువ డబ్బు ఇచ్చుకోగలనూ...ప్రావిడెంటుఫండు వచ్చిందే చాల తక్కువ కద, ఒక్క కట్నంతో సరిపోతుందా. పెళ్లికెంత ఖర్చవుతుందో!'

శేషాద్రి చికాకుపడ్డాడు. 'నేనన్నదది కాదమ్మా. నువ్వు పదివేలిస్తే మటుకు, మనమ్మాయిని వాళ్లిష్టపడతారా చూస్తే, అని?'

మాణిక్యం ముఖంలో కత్తివాటుకు నెత్తురు చుక్క లేకుండా పోయింది. అన్నగారన్న మాటలో అసత్యం ఏంలేదు. అందులోని కటికసత్యం ఆవిడని కంపింపజేస్తోంది. తన పుట్టింటగాని, అత్తింటగాని ఎవరితోనైనా సామ్రాజ్యాన్ని కలుపు దామనుకుంటే ఆ వీలూ లేదు! అందరూ 'నన్ను ముట్టుకోకు, నామాలకాకి!' అన్న రకమే! అన్నగారు శేషాద్రి మరవత్త్వం అతనికంతా ఆడసంతానమే అవటంవల్లచి బయటపడలేదు. తమ్ముడు గోవిందుడు ఒకసారి మాటల్లో, సామ్రాజ్యాన్ని తన కొడుక్కి చేసుకొమ్మని అంటూ— అంతవరకు వచ్చి, వెళ్లేనాడల్లా రాకపోకలు బంద్‌చేసేశాడు. ఇలా వుంటుంది బంధువుల బంధుత్వం! ప్చ్!

'మనమే అలా అనుకుంటే ఎలాగా, అన్నాయ్! ప్రయత్నాలు చేసి ఎలాగయినా దాన్నో ఇంటిదాన్ని చెయ్యాలి...'

చెల్లెలు అభ్యర్థిస్తే శేషాద్రి రెండు మూడు సంబంధాలు తీసుకువచ్చాడు.

తల్లి, 'రేపు పెళ్లివారు వస్తారమ్మా' అని సంబరంగా చెప్పగానే, సామ్రాజ్యం ఆ రాత్రంతా కలల అలల్లో తేలిపోతుంది. లక్ష సందేహాలతో, భయాలతో వుక్కిరిబిక్కిరవుతుంది. 'రేపు! ... రేపే వస్తారట, వాళ్లు! ఎందరు వస్తారు? ఎందరొస్తే తనకెందుకు? అతను ... పెళ్లికొడుకు...ముఖ్యంగా... ఎలా వుంటాడు? పొడగ్గా, ధృఢంగా, ఎర్రగా, కథల్లో వర్ణించేలాగా. సినిమా హీరోలాగా వుంటాడా? సన్నగా, నాజూగ్గా వుంటాడా? మీసకట్టు అందంగా వుంటుందా? రౌడీలా వుంటుందేమో, వేషం! ... బుద్ధులు రౌడీవి అవకుండా వుంటే చాలు!...ఇదేమిటి తనిలా ఆలోచిస్తోంది! పెళ్లికొడుకు ఎలా ఉన్నా తనని అంగీకరిస్తే చాలు, అడ్డేముంది? మగవాళ్లు ఎలావున్నా పర్వాలేదు. కాబోయే పెళ్ళాలు చక్కగా వుండాలి! మగాడికోన్యాయం! ఆడదానికోన్యాయం! ప్చ్ ఆడదయి పుట్టటమే కొంత దురదృష్టం. అందులో అనాకారితనం ఇంకా దౌర్భాగ్యం! అవాళ మామయ్య ఎలా అనేశాడో! మావయ్యకే అంత తేలికభావం వుంటే తనకేమీ కాని పరాయి మగాడికి తనంటే సద్భావం ఎక్కడినించీ, ఎలా వస్తుంది? ప్చ్!

'ఒకపూటంతా కూచుని, అలంకరణ సాగిస్తుంది సామ్రాజ్యం. తల్లి తనే చెయ్యి వేసేది, ముస్తాబులో. 'నీకు తెలీదమ్మా, రాజ్యం...ఆడదాని అందమంతా చీరెకట్టులోనే వుంటుంది. నామాట విని ఈ చీరెమీదికి ఆ జాకెట్టు వేసుకో. ఆ కుచ్చెళ్లు సరిగ్గా రానియ్యి. పైట ఇలా వుండాలి...వూ ... చూశావా. ఎంత బాగా నప్పిందో నీకీ కట్టు ?'

నా విషయంలో అలంకరణకి విలువ లేదమ్మా ... మేలిమి బంగారానికే మెరుగులు చెల్లుతాయి. ఈ ముఖం... దీనికేది దిట్టుబెట్టి తీరుగా కప్పింప చేయగలవు? ఈ మెల్లకళ్లనీ, ఎత్తుపళ్లనీ, తారు నలుపునీ ఎట్లా దాచగలవు ?'

'ఏ ముఖం ! వూరుకో ! ఆ పౌడరు మరి కాస్త రాసుకో. ఆ బొట్టు తిన్నగా దిద్దుకో. చూడూ...జుత్తు చెవులమీంచి కొంచెం కప్పుకో. బావుంటుంది.'

తల్లి సలహాలకి, తన నేర్పు కొంత జత చేర్చి ఆకర్షణీయంగా కనిపించటానికి పాటుపడే సామ్రాజ్యం ... అద్దం దగ్గర పెట్టుకు చూచి గభాల్న మంచంమీదికి దాన్ని గిరవాటేసేది. తన్నాటి వాళ్లకి అద్దం శత్రువు !

వచ్చినవాళ్లు 'వెళ్లి వుత్తరం రాస్తా'మని చెప్పి ఆ తరవాత, 'మీ అమ్మాయి మాకు నచ్చలేదని' ఒకరూ, 'మా అబ్బాయి పిల్లనిష్టపడలేద'ని ఒకరూ ఇలా తప్పుకునేవాళ్లు. మాణిక్యం ఇంటి అలంకరణకీ, కూతురి ఒంటి అలంకరణకి పడిన శ్రమా, పెళ్ళి చూపులకయిన

ఖర్చూ అంతా వృధా అని తెలిశాక ఆవిడకి శోష వచ్చినట్టయిపోయేది.

* * *

తలుపు తట్టినచప్పుడు విని మాణిక్యం గడియారంవేపు చూసింది. ఎనిమిదింపావు! కనుబొమలు ముడిచి, తలుపు తీసింది.

'ఇంతసేపు మీ స్నేహితురాలు వుంచేసిందేమే?'

'ఇవాళ సావిత్రి పుట్టినదినమమ్మా. చాలా బాగా జరిగింది. సావిత్రి ఏదో చెబుతూ వుంచేసింది ఇంతసేపు.'

'వాళ్ళు కబుర్లలో పెట్టేస్తే, మట్టుకు మర్యాద తెముల్చుకు రావద్దూ టే?'

'వచ్చి ఇక్కడేం చెయ్యాలేం? ఒకరి మొహం ఒకరు చూచుకుంటూ కూచోటమేగా?'

'ఆడపిల్లవి. రాత్రివేళ తిరగడం అంత మంచిది కాదని చెబుతున్నామ.'

'నీకేం భయంవద్దులే. నీ ఆడపిల్లని ఎవళ్ళూ ఎత్తుకుపోరు. ఇదెవరికీ అక్కర్లేదు, తాంబూలం, దక్షిణా పెట్టిచ్చినా...'

మాణిక్యం కూతుర్ని చూస్తూ ఇంకేం పలకలేకపోయింది. 'దాని మనసు బాగా గాయపడి వుంది. తను ఆ గాయాన్ని పెద్దది చెయ్యకూడదు. అది మానటానికి పనౌషధం మనహా తను వెయ్యగల మందు లేదు!' అనుకుంది

సామ్రాజ్యం చకితురాలవుతోంది, ఈ మధ్య తల్లి ముఖావు ప్రవర్తన చూచి.

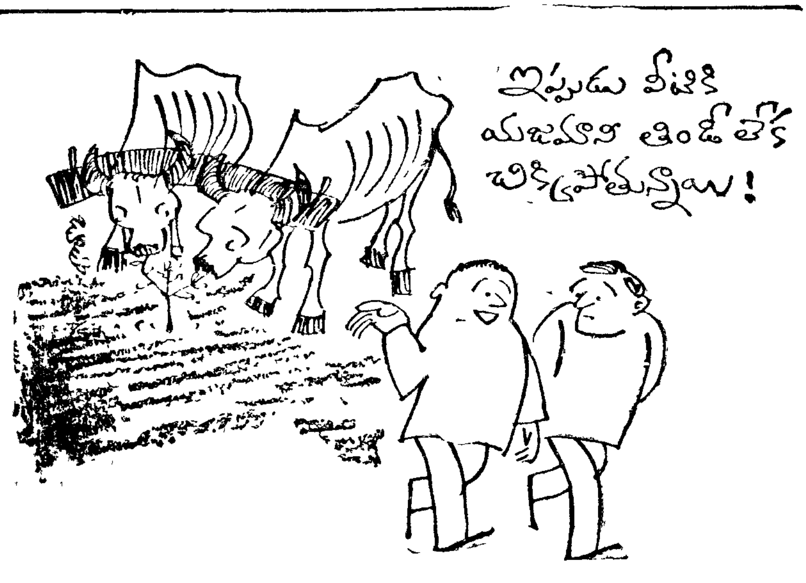

తను షాపింగుకి వెళ్లి ఏడుగంటలకి వచ్చినా,

సినిమాకి వెళ్లి పదకొండుగంటలకి ఇల్లు చేరినా,

స్నేహితురాలింటినించి ఏవేళకి వెళ్ళినా,

'ఎక్కడికి వెళ్లావు?' అనిగాని,

'ఇంతసేపు ఎక్కడున్నావు?' అని గాని, తల్లి అడగదు !

'ఆడపిల్లవి. పెళ్లికావల్సిన దానివి. ఇలా సమయమూ, సందర్భమూ పాటించకుండా తిరుగుతావా!' అని మందలించదు!

'ఇంత బరితెగించిన దానివయ్యావేమే!' అని కేకలు వెయ్యదు !

ఏమిటీ మార్పు! తన చర్యల్ని సమర్థిస్తున్నట్టా? లేక — ఇది—తుఫానుకు ముందటి ప్రశాంతతా? ఏమో! ఏమైనా తనకింక బెంగలేదు. ఎండి, మోడయ్యి చిరు చినుకుకి సైతం తపించే ఈ చెట్టు మీద వన్నీటివాన కురియబోతోంది !

ఈ ఎడారిలో పచ్చదనం నెలకొంటుంది!

ఈ బీడు సారవంత మౌతుంది !

అవునిది నిజం! ఇది కలకాదు. ఇది కల్లకాదు, సామ్రాజ్యం తలగడలో ముఖం దాచుకుంది.

* * *

గబగబ వచ్చి, మంచంమీద కూచుని తులసీ రామాయణం చదువుకొంటున్న తల్లిని రెండుచేతుల్తోనూ చుట్టేసి, ఆవిడ ముందొక చిన్న ఫోటోని చూపించింది చేత్తో ఎత్తి, సామ్రాజ్యం. 'ఇదిచూశావా, అమ్మా ?'

మాణిక్యం కళ్లద్దాలు సవరించుకుని ఆ ఫోటోని తదేకంగా చూసింది. ఎవరో అబ్బాయి! ముప్ఫయ్యేళ్లుంటాయేమో! పళ్లు వున్నా బాగానే వున్నాడు! లోపల్నించి వచ్చే ఆదురుపాటు నణచుకొంటూ,

'ఎవరే, రాజ్యం, ఈ అబ్బాయి ?' అడిగింది.

'నేను వెళుతూంటాను కదమ్మా సావిత్రి ఇంటికి. సావిత్రి అన్నగారు ఇతను. బ్యాంకిలో పనిచేస్తున్నారు. తల్లీ తండ్రీ లేరు. ఒక చెల్లెలూ, తమ్ముడూ, ముగ్గురూ చాలా మంచివాళ్లు.'

కూతుర్ని ఒకసారి నిలువునా పరికించి 'చెబుతున్నది, పూర్తికానియ్యి' అన్నట్టు చూచింది మాణిక్యం.

'అతనికి రెండేళ్ల క్రితం భార్య ప్రసవ

పెళ్ళి

మయ్యాక తల్లీ, పిల్లా ఇద్దరూ మరణించారుట. అప్పటినించి ఇంట్లో చెల్లెలు తమ్ముడూ పోరుపెడుతూంటే గుణవంతురాలయిన ఆ అమ్మాయి కోసం చూస్తున్నార్ట. 'మా అన్నయ్యకి అందం అక్కర్లేదు. స్వభావం మంచిదైతే చాలు.' అంది సావిత్రి రేపు వచ్చే అమ్మాయి చదువుకొంటున్న చెల్లెళ్ళని, తమ్ముణ్ణి సరిగ్గా ఆదరించదని భయంట!'

మాణిక్యం వూపిరి గట్టిగా పీల్చుకున్నది. ఒక ఆర్ద్రత, బాధ, ఇదమిత్థం అని చెప్పలేని కొన్నిభావాల కలగలుపు ఆవిడ గుండెల్లో సుళ్ళు తిరిగాయి. కూతుర్ని అమాంతం గుండెల కదుముకున్నది.

'అర్థమయిందే, రాజ్యం నీ ఆరాటం అర్థమయ్యింది. కూతురి సాధక బాధకాలు గ్రహించలేని తల్లి వుండదే, అమ్మాయ్, లోకంలో కాని...కాని, అమ్మాయ్...ఈ దుర్భర పరిస్థితి మాత్రం ఏ తల్లికీ రాకూడదు. 'నాకు పెళ్ళి చెయ్యి' అని కూతురిచేత ఏ తల్లీ చెప్పించుకోకూడదు ఇది ... ఇది నిజంగా నా దౌర్భాగ్యమే ను...' అని గొణుక్కున్నది మనసులో.

'మనం వారింటికి వెళదాం' అంది.

'అమ్మా...మరి, మరి ఈ విషయం కూడా నువ్వే చెప్పాలి'

'చెప్పమ్మాయ్'

'వాళ్ళది అగ్రవర్ణం కాదు.'

'సా...మ్రా...జ్య...ం!'

'నువ్వు అంగీకరిస్తే...అతనే మనింటికి వచ్చి...'

మాణిక్యం కళ్ళముందు పల్చటి తెరలు జారుతున్నవి.

'అమ్మా!'

'నన్ను కొంచెంసేపు ఒంటరిగా వదిలెయ్యి, తల్లీ...'

'అమ్మా నాకు తెలుసమ్మా, నీ పరిస్థితి. ఇది తట్టుకోడం చాలా కష్టం. నీకు సంప్రదాయం...రక్తంలో జీర్ణించుకుపోయిన పురాతనతత్వం రాజీపడదీ పరిస్థితితో. పైగా సంఘంవల్లని భయం. నాకన్నీ తెలుసమ్మా...కాని నేను మనిషిని, చీమూ, నెత్తురూ, కోరికలూ, బలహీనతలతో నిండిన మనిషిని. అందువల్ల! పిల్లలకి మల్లే నేనూ పెళ్ళిచేసుకోవాలని నా జీవితంలోనూ వసంతం వెల్లివిరియాలనీ వాంఛించటం నాది తప్పా, చెప్పమ్మా? నా కోరిక అసమంజసమైనదా? నా తలంపు అవివేకమైనదా? ఇంతకంటె ఉత్తమ అవకాశం నా బ్రతుకులో నాకింక రాదు. మోహనరావుగారి కంటె ఉత్తమ పురుషుడు నాకు లభ్యమవడు.'

'కాని, రాజ్యం, నా వాళ్ళు ఎవ్వరూ నన్ను మళ్ళీ మొహం చూడరు.'

'ఇంటికి రానేరారు సరిగదా, ఎక్కడైనా కనిపించినా నిరసనగా చూస్తారు. నేనీ పెళ్ళి చేశానని, నా గురించి వినలేని విమర్శలు పుట్టిస్తారు. ఈ అనుభవాలకా, నేను ఆయన పోయినా, ఇంకా బతికి వున్నది?!'

సామ్రాజ్యం బావురుమంది. మాణిక్యం చెంగుతో కూతురికళ్ళు తుడిచింది.

* * *

ఆ వీధిలో ఆ చిన్న డాబాముందు పచ్చని పందిరి వేశారు కొత్తగా వేసిన సున్నంతో ఆ ఇంటిగోడలు కళ కళ లాడుతున్నాయి. గుమ్మాలు పసుపు, కుంకుమలతో అలంకరించ బడినాయి. ద్వారాలకి మామిడాకుల తోరణాలు కట్టారు పందిరంతా చిన్న చిన్న బల్బులు అమర్చారు. రంగు కాగితాలు కత్తిరించి జెండాల్లా అమర్చారు. బజంత్రీలు ప్రొద్దున్నించీ మ్రోగుతున్నాయి.

వీధి గుమ్మంలో నుంచుని మాణిక్యం ఎదరింటివేపు చూస్తోంది. రెండ్రోజుల క్రిందట ఆ ఇంటావిడ వచ్చి, శుభలేఖ ఇచ్చి వెళ్ళింది.

ఈ వేడుక తనకు లేదు. ఈ ముచ్చట తనకి రాదు.

నిన్ననే మోహనరావు చెల్లెలూ, తమ్ముడూ వచ్చి తమతో సింహాచలం రావల్సిందిగా కోరారు. తనకంత సాహసం లేదు సింహాచలంలో ఈ రోజు సామ్రాజ్యం పెళ్ళి చేసుకుంటోంది! ... బజంత్రీలు పెద్దపెట్టున వాయిస్తున్నారు ... మాంగల్యధారణ కాబోలు !!

మాణిక్యం చెమర్చిన కన్నులు చెంగుతో ఒత్తుకుంది. ●

గమనిక

ఉత్తరాల శీర్షికకి రాసేవారు ఈ కింది నియమాలు పాటించాలని మనవి: 1. ఉత్తరాలు వీలయినంత చిన్నవిగా ఉండాలి 2. రాసేవారి పూర్తి పేరు, చిరునామా ఇవ్వాలి 3. ఇంగ్లీషు లిపిలో అక్షరాలు రాయరాదు 4. కాగితానికి ఒకవయిపునవే రాయాలి. 5. సిరాతోనే రాయాలి. —సం॥

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో ఇంజనీరింగ్ కోర్సు

ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్, అసెంబ్లింగ్, ఎలెక్ట్రికల్ సూపర్‌వైజరీ, వైరింగ్ వగైరాలకు సమగ్రమైన గైడ్ (800 బొమ్మలు గలది). రు. 12-50. వి. పి. పోస్టేజ రు. 2.

Mi CHANDRAS (E)
Box No 1271. Delhi-6.

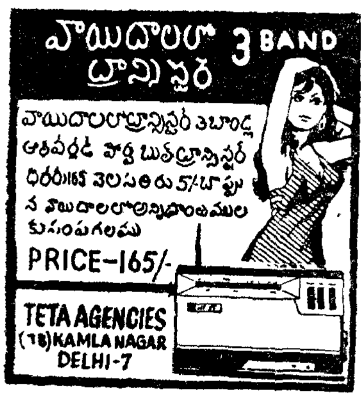

వాయిదాల చెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్టరు

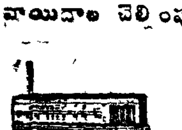

రు. 165/- (గ్యారంటీతో) నెలకు రు. 5/- వంతున చెల్లించి, 3 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్ పొందండి. ప్రతి గ్రామానికి పట్టణమునకు పంపగలము వివరములకు నేడే వ్రాయండి

SHEBA SALES (23)
Roop Nagar, Delhi-7.